

retten foreslaaede Ordning, men fandt det naturligt, at tilsvarende Regler blev gennemført for de sø- og handelskyndige Dommere ved Landsretterne og ved Underretterne uden for København. Man indhentede derfor Udtalelser fra Præsidenterne for Landsretterne og fra Den Danske Dommerforening angaaende dette Spørgsmaal. Det viste sig, at den fremsatte Tanke fandt Tilslutning fra alle Sider, og den blev senere ligeledes tiltraadt af Retsplejeudvalget.

Da der imidlertid ikke paa det daværende Tidspunkt forelaa noget Forslag til Ændringer i Retsplejeloven, i hvilket der kunde optages Bestemmelser om det rejste Spørgsmaal, der for de sø- og handelskyndige Dommere ved Underretterne uden for København krævede Lovændring, og da Ministeriet ikke fandt, at Spørgsmaalet havde en saadan Betydning, at der af Hensyn til dette var Grund til at fremsætte særskilt Lovforslag, valgte man imidlertid for de sidstnævnte Dommere Vedkommende den Fremgangsmaade, ved et Cirkulære af 23. November 1936 til Amtmændene at henstille, at der fremtidig ved Beskikkelse af sø- og handelskyndige Dommere i Henhold til Retsplejelovens §§ 18 og 20 ikke beskikkedes Personer, der er fyldt 70 Aar. Med Hensyn til de sø- og handelskyndige Dommere ved Landsretterne og i Sø- og Handelsretten i København fastsattes det derhos ved kgl. Anordning Nr. 244 af 16. November 1936 og Nr. 245 af samme Dato, at de paa-gældende skulde afgaa ved deres fyldte 70. Aar, dog med den Forskel, at Dommerne i Sø- og Handelsretten først skulde fratræde ved Udgangen af det Aar, hvori de var fyldt 70 Aar, medens Dommerne ved Landsretterne skulde afgaa straks ved Udgangen af den Maaned, hvori de var fyldt 70 Aar. Naar man for Sø- og Handelsrettens Vedkommende fraveg den almindeligt gældende Ordning, hvorefter Fratrædelsen sker ved Udgangen af den Maaned, i hvilken vedkommende fylder 70 Aar, beror det paa den for denne Ret gældende Valgordning, ifølge hvilken der kun finder Valg af Medlemmer Sted een Gang hvert Aar, jfr. Anordning Nr. 252 af 5. Oktober 1932.

Justitsministeriet maa anse det for rettest, at de nævnte Bestemmelser om Aldersgrænse for de sagkyndige Dommere nu optages i selve Loven, og at der indføres tilsvarende Bestemmelser om Aldersgrænse for de sø- og handelskyndige Dommere ved Underretterne uden for Køben-

havn som for de sø- og handelskyndige Dommere ved Landsretterne. I Henhold hertil har man fremsat Forslagene til § 6, 8de Stykke, § 9, 7de Stykke, § 18, 4de Stykke og § 20, 6te Stykke.

Ændringen i § 6, 3die Stykke, er foranlediget ved, at der ifølge Forslaget indsættes to nye Stykker i § 9. Henvi-sningen i § 6 maa derfor rettes i Overensstemmelse hermed.

Til § 9.

Saa vel med Hensyn til de sø- og handelskyndige Dommere ved Landsretterne og ved Underretterne uden for København som med Hensyn til de sagkyndige Medlemmer af Sø- og Handelsretten i København foreskriver Loven, at de, forinden de træder i Virksomhed, skal afgive et højtideligt Løfte om Udførelsen af de dem paahvilende Pligter. Det samme gælder med Hensyn til Domsmand og Nævninger. Men medens Retsplejeloven med Hensyn til de sø- og handelskyndige Dommere ved Landsretterne og med Hensyn til Domsmand og Nævninger foreskriver, at Løftet skal afgives i Form af en Erklæring paa Ære og Samvittighed, gælder for Sø- og Handelsrettens Medlemmer samt for de sagkyndige Dommere ved Underretterne den Regel, at Løftet skal afgives som en edelig Forsikring. Denne Forskel har ikke nogen rimelig Begrundelse og beror alene paa, at Retsplejeloven med Hensyn til den sidstnævnte Gruppe af sagkyndige Dommere har henholdt sig til de ældre Regler i Lov af 19. Februar 1861 om Sø- og Handelsretten i København og Lov Nr. 72 af 12. April 1892 om Sørætter uden for København, medens den med Hensyn til den førstnævnte Gruppe samt Domsmand og Nævninger har udformet nye Regler henholdsvis i § 6, § 98 c og § 866.

Naar Kravet om Edsafleggelse dog ikke har givet Anledning til praktiske Vanskeligheder, beror det paa, at man har ment at kunne fritage de sagkyndige Dommere for Edsafleggelse i de Tilfælde, hvor de opfylder Betingelserne i Retsplejelovens § 187 for at blive fritaget for at aflægge Ed under Vidneforklaring, idet en Analogi fra denne Bestemmelse formentlig maa anses for anvendelig. Da Berettigelsen heraf dog ikke er utvivlsom, og da der som nævnt ikke kan anføres nogen Begrundelse for at opretholde et særligt Krav om Edsafleggelse for sagkyndige Dommere ved Sø- og Handelsretten og ved Underretterne, foreslaas der